

[Lis Starcke]

Lis Starcke (DR):

Det er netop den større og større overførsel, det stadig stigende antal kartoteker, som kommer inden for edb-registreringen, og selve den tekniske udvikling, som har åbnet en mulighed for hurtigere indsamling af data, der gør, at vi synes, at farerne er større. Derfor er det nødvendigt, at vi har en lovgivning imod misbrug, og jeg har også forstået på samtlige de talere, der har været heroppe, at der er enighed om, at der må en lovgivning til, så vi kan hindre dette. Det er en politisk opgave. Det er en politisk forpligtelse.

Vort lovforslag omfatter alle former for personregistreringer. Det var vist det, hr. Hjortnæs kaldte, at det var både revl og krat, der var med i det, og det kan man måske også sige. Vi har valgt én lov i stedet for, som regeringen har gjort det, at dele det op i de offentlige og de private. Vi mener, at det er mere overskueligt med én lov; den enkelte borger vil lettere kunne skabe sig et overblik over, i hvilke registre vedkommende er opført, og vi mener også, at det vil lette behandlingen i tvivlsspørgsmål og ved klager.

Vi er gået ud fra det princip, at det er borgeren, der skal beskyttes, og at det er registrene, der må indrette sig herefter. Det var fru Ebba Strange også inde på.

Lovforslaget omfatter ud over alle personregistre også registre til statistisk brug, når oplysningerne stammer fra personregistre. Vi mener, at regeringen begår en fejl ved at undtage de registre, der er til statistisk brug og til brug for forskning. Det mener vi giver en uklarhed.

Vi har valgt at have et persondatanævn. Vi har foreslået det på 5 medlemmer. Det er ikke noget, vi vil lægge os meget fast på, men vi synes, at et lille persondatanævn med stor myndighed vil være det, der kan virke bedst. Medlemmerne skal sidde i 5 år, og de skal vælges direkte af folketinget.

Vi mener, at kontrol med registrene får man bedst igennem åbenhed, og derfor skal der afgives en årlig rapport fra dette persondatanævn. Vi mener, at der skal være åbenhed også om godkendelser af og afslag på ansøgninger. Ligeledes skal de være offentligt tilgængelige. På den måde kan offentligheden kontrollere det. Det gælder naturligvis ikke selve personoplysningerne, men det gælder reglerne for de enkelte registre. Det er

grundlaget og reglerne, man skal vide besked om.

Vi har valgt at kræve ansøgning. Vi kunne også have valgt, som de radikale har gjort det, anmeldelse. Det vil måske nok give noget mindre administration.

Herudover mener vi, at persondatanævnet skal føre et løbende tilsyn med registre, som er i drift, og at nævnet til enhver tid skal have adgang til de lokaler, hvor de tekniske hjælpemidler findes, og også adgang til at foretage prøvekørsler på registre, der føres på edb. Samkøring af registre kan kun foretages efter tilladelse fra nævnet.

Disse meget stramme regler giver en stærk beskyttelse af personregistre og samtidig en meget stor magt til nævnet, en magt, som vi mener brydes ved den åbenhed, vi har i det hele.

Udgifterne ved persondatanævnets drift mener vi skal afholdes af dem, der opretter registrene, dels igennem en oprettelsesafgift, dels igennem en løbende afgift. Derved tvinges en opretter til at tage økonomiske hensyn. Vi mener, at der må betales for beskyttelse af den personlige frihed, men ikke at det skal være de registrerede, der skal betale det; det må være dem, der opretter registrene.

Vi mener også, at der kun må indsamles oplysninger, som er klart nødvendige for varetagelsen af opgaver hos den, der foretager registreringen. Og så har vi den regel med, at det er forbudt at indsamle oplysninger om religiøse, seksuelle og politiske forhold. Her kunne vi selvfølgelig også have taget race og hudfarve med, men vi har altså taget de mere generelle ting.

Så snart oplysninger er uden betydning for registrets formål, foreslår vi, at de skal slettes, og derudover skal de slettes, når de er 2 år gamle. Undtaget herfra er dog oplysninger, som kun gælder navn, adresse, skat, indtægt og formue i 5 år.

Ethvert register skal sende oplysning til alle registrerede én gang årligt om de opførte data. Efter de radikales forslag skal det ske, når registret oprettes, og så kan vedkommende selv rekvirere oplysninger gratis. Det er vi da også åbne over for eventuelt at gå med til.

Hvis man er registreret og finder, at de oplysninger, der er på én, er forældede, forkerte eller ulovlige, kan man klage til persondatanævnet og forlange at få dem slettet. Det